

Lekker lang skiën

Lachen in Obertauern

„Weet jij het verschil tussen Duitsers en Oostenrijkers? Duitsers hebben leukere burenen.” Lolbroek Herwig, kok in Obertauern, lacht smakelijk. In dit hoogstgelegen dorp van Oostenrijks Salzburgerland ligt de sneeuw tot ver in de lente net zo dik als de humor fout is.

Door Willem Schouten

Om in de krimpende wintersportmarkt het hoofd boven water te houden, bedenken de belangrijke skiregio's in de Alpen de gekste dingen. Ischgl heeft zijn wereldwijd bekende popsterren waarmee het seizoen wordt geopend, Sölden haalde James Bond naar de regio en in Gerlos is zoals bekend altijd wat loos wat met alcohol gepaard gaat.

De laatste wereldsterren die in Obertauern, met zijn 1800 hotelbedden en 100 kilometer aan skipistes toch geen onaanzienlijke skiregio, werden gesignaleerd, waren de Beatles. Midden jaren zestig namen ze er een scène uit hun muzikalfilm *Help* op. In het dorp staat nog ergens een standbeeld van de *Fab Four*. Sindsdien gokt Obertauern voor zijn promotie toch minder op sterren en meer op sneeuwzekerheid. Daarom zijn we ook uitgenodigd om vooral pas halverwege april langs te komen wanneer in minder gunstig gelegen regio's al vlak naast de piste in zwembroek kan worden gebarbecued.

Aangezien we de reis (1054 km vanaf Rotterdam) in lentesferen volbrengen, tot en met kuddes met van die knusse bellen versierde koeien op alpenweides, is het cynisme een paar kilometer voordat we het stadje bereiken groot. Hoezo lenteskiën? Dat wordt grasmaaien. Maar wat blijkt? Die bijzondere ligging tussen twee bergkammen is inderdaad magisch.

Twee luttele kilometers voordat de Tomtom zegt dat we het bordje Obertauern gaan zien, verandert het landschap ingrijpend. Alsof er toverstokjes aan te pas komen geeft op 1700 meter hoogte het voorjaar plots ruim baan aan Koning Winter. Meer dan een meter hoog ligt de sneeuw plots. En niet alleen maar op de piste; de hoofdweg wordt zo met vlokjes bestookt dat bijna de sneeuwkettingen

Zo kom je er

Obertauern ligt zo'n negentig kilometer van Salzburg en op iets meer dan duizend kilometer van Utrecht. Transavia vliegt 's winters vrijwel dagelijks naar Salzburg vanuit Amsterdam en Rotterdam. Taxi's vanuit Salzburg naar Obertauern zijn voor zo'n 40 euro te boeken.

tevoorschijn moeten worden gehaald.

In de letterlijke zin van het woord maakt Obertauern zijn reputatie als sneeuwzeker van vroeg tot laat in het seizoen waar. Maar dit is een ander soort lenteskiën dan we ons hadden voorgesteld. Lekker van zonneweide tot Alpenhut in afgeknipte spijkerbroek en T-shirt met korte mouwen: dat idee. Vooruit, misschien een sweater en sjaal voor de zekerheid. Die droom wordt echter wreed verstoord. Ingepakt in ijsmuts en Noordpoolparka bikkelen terwijl de nieuwe sneeuw maar blijft vallen en de rukwinden enkele niet afsluitbare stoeltjesliften nadrukkelijk onaangenaam maken, dat is de realiteit.

Kou en wind op grote hoogte – het skigebied gaat tot boven de 2500 meter – is natuurlijk niets

Zevenvoudig wereldkampioen snowbiken Hermann Koch flitst voorbij op de piste bij Obertauern.

FOTO HARALD BRENTER

Snowbiken

Snowbiken is een belevenis om nooit te vergeten.

Hermann Koch, zevenvoudig wereldrecordhouder op de snowbike, helpt in Obertauern alle nieuwelingen over het dode punt heen. Nodig, want met zo'n ding een piste af komen is al ingewikkeld genoeg. Om maar niet te spreken van de zenuwzinking die het kost om met zo'n snowbike aan je benen een stoeltjeslift in en uit te komen.

nieuws voor de Obertauernaren. Daarvoor hebben ze het fenomeen schnapps uitgevonden. Dus maar even terug naar Alpenhutje Achenrain waar gastheer Herwig Fleissner zo zalig de Duitse burenen kan afbranden.

Er zijn vele prima berghutten langs de pistes in het gebied te vinden, maar Achenrain en Herwig typeren het best wat Obertauern leuk maakt. Knus, authentiek en vooral recht voor z'n raap. Dat illustreert Herwig op geheel eigen wijze wanneer hij de oorsprong van zijn minibergweidepaleisje uit de doeken doet. „De hut stamt uit 1928 en er kunnen maar 35 mensen in. Het was bedoeld als jachthut, maar te-

'Wij zijn sneeuw', laat deze onvervalste Obertauerne weten.

genwoordig jagen we alleen nog maar op de dames.” Naast wandelende oneliner is Herwig ook nog kok en ook dat is zoals het hoort in Obertauern. Hier niet van die nieuwerwetse sterrenkeukenfratsen die exclusievere Alpenregio's hebben omarmd. *Wildbraten* is de smakelijke hap van de dag die voorzien van veel saus wordt opgediend.

Dat is geoorloofd, want die calorieën zijn als brandstof nodig voor de uitputtende verkennings-tocht die we onderbreken. Obertauern blijkt met zijn honderd kilometer vooral blauwe en rode pistes niet de grootste regio van Oostenrijk te zijn, maar het 'Tauern-rondje' mag er als route voor de iets verder gevorderde liefhebber best wezen. Hoe lang die ronde precies is, blijkt moeilijk te zeggen. Een heldere pistekaart maken is ze helaas in Obertauern niet gelukt. Maar we gokken dat je wel een kilometer of 25 bezig bent op vooral de hoger gelegen gedeeltes van de regio. De vergezichten zijn daar al glijdend van lift naar lift soms adembenemend te noemen.

Het rondje is een slimme zet, want de meeste pistes zijn op zich niet al te lang of overdreven uitdagend. Simpelweg omdat Obertauern al zo hoog ligt dat de afstanden richting dal sneller zijn overbrugd dan in vergelijkbare regio's. Maar, werpen ze in Obertauern dan direct tegen, je kunt bij ons als de dag op de latten erop zit, wel zo ongeveer tot in je hotel terugskiën.

Daar valt geen speld tussen te krijgen. Keer terug naar je hotel bij voorkeur pas na een bezoek aan Lurzer Alm. Daar vloeit het bier rijkelijk en galmen zelfs Lil' Kleine en Ronnie Flex met hun *Drank en drugs* uit de speakers. Verder geen Hollander te bekennen in die kroeg, maar dat mag de pret niet drukken. Het bleef die avond nog lang onrustig in Obertauern. ●

Plotseling regeert koning Winter met straffe hand

